

แนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ

สุดาภรณ์ สมัครผล

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตศรีสะเกษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวและประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ และเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่จากภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ วิธีการได้มาซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวและประชาชนได้มาจากการเปิดตารางของยามานะ ได้กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มละ 400 คน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า เป็นกลุ่มละ 200 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน จาก 5 อำเภอ ที่เลือกมาและกำหนดโควตากลุ่มตัวอย่าง อำเภอละ 40 คน เท่ากัน การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างของทั้งสองกลุ่มใช้วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่จากภาครัฐ จำนวน 6 คน ได้มาจากการใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยว มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.90 2) แบบสอบถามสำหรับประชาชนในท้องถิ่น มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.88 และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับเจ้าหน้าที่จากภาครัฐ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.96 นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา สรุปตามประเด็นหลักของการสัมภาษณ์แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวและประชาชนมีความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว และด้านการบริการเสริมในแหล่งท่องเที่ยว โดยค่าเฉลี่ยรวมของความต้องการทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ส่วนแนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ พอสรุปแนวทางที่สำคัญได้ว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบควรจัดทำแผนพัฒนาและกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวให้ชัดเจน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนและเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละพื้นที่ตามความต้องการของชุมชนและนักท่องเที่ยว

คำสำคัญ: การพัฒนา; ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว; จังหวัดศรีสะเกษ

DEVELOPMENT GUIDELINES OF TOURISM DESTINATION POTENTIALS IN SI SA KET PROVINCE

Sudaporn Samakphol

Faculty of Liberal Arts, Thailand National Sports University, Si Sa Ket Campus

---

Abstract

The purposes of this research were to study the tourists and people's needs for a potential development of tourism destination in Si Sa Ket Province and to offer the development guidelines of tourism destination potentials in Si Sa Ket Province. The samples were divided into 3 groups; namely, Thai visitors, local people, and government officers who were related to the tourism in Si Sa Ket Province. The sample size of tourists and people was derived from applying Yamane's sample size table which received 400 people per group. They were selected by using quota sampling which consisted of 200 people per group from 5 selected districts. The quota sampling included 40 people from each district equally. Both sample groups were gained by accidental sampling while those who were 6 government officers were acquired by purposive sampling. The research instruments comprised two questionnaires; namely, 1) the questionnaire for tourists with Index of Item Objective Congruence value of 0.90, 2) the questionnaire for local people with Index of Item Objective Congruence value of 0.88, and the semi-structured interview for government officers with Index of Item Objective Congruence value of 0.96. For data analysis, percentage, mean, standard deviation were utilized. Data analysis results were presented in the form of table with essay. And the data derived from the interview was analyzed in terms of contents and summarized in line with the main points of the interview as well as presented in essay.

The results of this study were revealed that tourists and people's needs for the potential development of tourism destination in Si Sa Ket Province which comprised 6 different aspects; namely, the Attraction, the Accessibilities, the Amenities, the Available Packages, the Activities, and the Ancillary Service had means value overall at a high level. As for the development guidelines of tourism destination potentials in Si Sa Ket Province were concluded that the responsible sectors should organize a development plan and set a policy on tourism distinctly as well as develop the tourism destination for achieving concretely sustainable tourism in keeping with the potential of each area according to the tourists and people's needs.

Keywords: development, potential of tourism destination, Si Sa Ket province

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก เนื่องจากสามารถช่วยกระตุ้นให้เกิดการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ อันเป็นการช่วยสร้างงานและกระจายรายได้ไปสู่ทุกระดับอาชีพ (Boonlert Jittangwattana, 2005) อีกทั้งรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยว เพื่อนำรายได้เข้าสู่ประเทศและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ ซึ่งในปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีการพัฒนาเติบโตอย่างต่อเนื่อง เกิดการลงทุนด้านสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ เพื่อรองรับการขยายตัวของกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว จึงจำเป็นที่จะต้องมีการคิดวางแผนการจัดการและการอนุรักษ์ไว้เพื่อลดปัญหาหรือผลกระทบต่อทรัพยากรสิ่งแวดล้อมที่ยากเกิดขึ้นได้ในอนาคต รวมไปถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณี (Nisa Chatkul, 2012) ปัจจุบันมีหลายจังหวัดกำลังเร่งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อให้เป็นสถานที่น่าสนใจและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว เพื่อก่อให้เกิดรายได้แก่ประชาชนในจังหวัด จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยว เนื่องจากจังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดชายแดนในภาคอีสานตอนล่างที่เต็มไปด้วยเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ อารยธรรมขอมโบราณ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และความหลากหลายทางกลุ่มชาติพันธุ์ได้อย่างลงตัวและกลมกลืนมีเอกลักษณ์โดดเด่นและน่าสนใจ

จังหวัดศรีสะเกษ ได้รับการจัดให้อยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 โดยจังหวัดศรีสะเกษได้มีการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไว้ เพื่อผลักดันให้จังหวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ แต่ในการดำเนินการ ที่ผ่านมายังประสบปัญหาหลายประการ ดังนั้น การศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ จะก่อให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างมากต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด ซึ่งจะได้นำข้อมูล ข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวและประชาชนที่จะสามารถแสดงความคิดเห็นในการปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษให้ตรงตามความต้องการ จากความสำคัญดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษานโยบายการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบความต้องการของนักท่องเที่ยวและประชาชน ตลอดจนนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษและนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อศึกษาความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 1,532,375 คน (Ministry of Tourism and Sports, 2019)
2. กลุ่มประชาชนในท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 702,403 คน (Si Sa Ket Statistical Office, 2020)
3. กลุ่มเจ้าหน้าที่จากภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 6 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และวิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 400 คน ที่ได้จากการเปิดตารางของยามาเน่ (Yamane, 1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

2. กลุ่มประชาชนในท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 400 คน ที่ได้จากการเปิดตารางของยามาเน่ (Yamane, 1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่าง ข้อ 1. และ ข้อ 2. โดยใช้วิธีโควต้า (Quota method) ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 200 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน

ผู้วิจัยได้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มใน 5 อำเภอ ที่เลือกมาแบบเจาะจง (Purposive selection sampling method) โดยใช้วิธีโควต้า (Quota method) เป็นอำเภอละ 40 คน การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการได้มาแบบบังเอิญ (Accidental sampling method) รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มทั้งสิ้น 400 คน

3. กลุ่มเจ้าหน้าที่จากภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 6 คน ประกอบด้วย ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ นายอำเภอกันทรลักษ์ นายอำเภอขุนหาญ นายอำเภอเมืองศรีสะเกษ นายอำเภอขุขันธ์ และนายอำเภออุทุมพรพิสัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection sampling method)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวและประชาชน เป็นแบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ 1) ด้านสิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว 2) ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว 5) ด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว และ 6) ด้านการบริการเสริมในแหล่งท่องเที่ยว

2. แบบสัมภาษณ์สำหรับเจ้าหน้าที่จากภาครัฐ เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ ลักษณะของแบบสัมภาษณ์เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi - Structured Interview) โดยมีการกำหนดคำถามไว้เป็นข้อ ๆ ให้ผู้รับสัมภาษณ์ตอบ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา วารสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

2. สร้างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้ทฤษฎีความต้องการของนักท่องเที่ยว 6A's ของบูฮาริส (Buharis, 2000) เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3. แบบสอบถาม ประกอบด้วย แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวและแบบสอบถามสำหรับประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งในแบบสอบถาม ประกอบด้วย 1) ข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) 2) ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และ 3) ข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open - Ended Questions) โดยแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สำหรับการแปลผลผู้วิจัยจะนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการกำหนดน้ำหนักคะแนนของข้อคำถาม จำนวน 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยตามสูตรการคำนวณอันตรภาคชั้นของบุญชม ศรีสะอาด (Boonchom Srisard, 2000)

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความตรงของแบบสอบถามโดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งแบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวนั้น มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.90 ส่วนแบบสอบถามสำหรับประชาชนในท้องถิ่น มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.88 และแบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่จากภาครัฐ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.96

5. ผู้วิจัยได้แก้ไขแบบสอบถามตามให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้คำแนะนำเสนอแนะแล้ว จึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักท่องเที่ยวนักและประชาชนในท้องถิ่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง แต่มีลักษณะและคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มละ 30 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์พบว่า แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวนั้น มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.89 และแบบสอบถามสำหรับประชาชนในท้องถิ่น มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.88

6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจริง ผู้วิจัยได้เสนอขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย และได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หมายเลขใบรับรอง 001/2563 รหัสโครงการวิจัย TNSU 180/2563 ได้รับการรับรองการพิจารณาด้านจริยธรรมตามหลักการและแนวทางปฏิบัติสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, CIOMS International Ethical Guideline และ ICH - GCP อนุญาตให้ดำเนินการวิจัยเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2563

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวนักและประชาชนในท้องถิ่นทั้ง 4 ตอน มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ทำการแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์รายบุคคลมาถอดความ ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการวิเคราะห์จัดกลุ่มสาระข้อมูล สรุปประเด็นความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษแล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบความเรียง

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของนักท่องเที่ยวนักเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ

ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษ	N = 200		ระดับความต้องการ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านสิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว	4.11	0.42	มาก
2. ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	4.06	0.38	มาก
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.16	0.40	มาก
4. ด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว	4.07	0.42	มาก
5. ด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	4.10	0.48	มาก
6. ด้านการบริการเสริมในแหล่งท่องเที่ยว	4.08	0.38	มาก
รวม	4.10	0.25	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ ทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ

ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษ	N = 200		ระดับความต้องการ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านสิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว	4.14	0.39	มาก
2. ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.99	0.40	มาก
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.12	0.44	มาก
4. ด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว	4.00	0.44	มาก
5. ด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	4.05	0.45	มาก
6. ด้านการบริการเสริมในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	0.32	มาก
รวม	4.05	0.24	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ประชาชนในท้องถิ่นมีความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ ทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของนักท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ

ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษ	N = 400		ระดับความต้องการ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านสิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว	4.12	0.40	มาก
2. ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	4.02	0.39	มาก
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.14	0.42	มาก
4. ด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว	4.03	0.43	มาก
5. ด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	4.08	0.46	มาก
6. ด้านการบริการเสริมในแหล่งท่องเที่ยว	4.04	0.35	มาก
รวม	4.07	0.24	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า แนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ ตามความต้องการของนักท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่น ทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{x} = 4.07$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 4.14$) ด้านสิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.12$) ด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.08$) ด้านการบริการเสริมในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.04$) ด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.03$) ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.02$)

สรุปผลการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวมีความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวก ด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว และด้านการบริการเสริมในแหล่งท่องเที่ยว โดยภาพรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ประชาชนในท้องถิ่นมีความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว และด้านการบริการเสริมในแหล่งท่องเที่ยว โดยภาพรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

3. แนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ ตามลำดับความต้องการสรุปได้ ดังนี้

- 1) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรปรับปรุงแก้ไขห้องน้ำ ห้องสุขา ให้สะอาดถูกสุขลักษณะเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ปรับปรุงแก้ไขพื้นที่จอดรถให้เพียงพอกว้างขวางสะดวกสบาย และควรมีการจัดหรือเพิ่มร้านค้า สินค้า อาหาร ของที่ระลึก สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งในแหล่งท่องเที่ยวและบริเวณใกล้เคียง
- 2) ด้านสิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษมีสิ่งดึงดูดใจที่มีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ ควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น พัฒนาและปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรมให้เกิดความสมบูรณ์และยั่งยืน
- 3) ด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวควรมีความปลอดภัย เช่น มีการตรวจคัดกรองควบคุมโรค ควรมีการจัดกิจกรรมที่มีความโดดเด่นหลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ควรจัดหรือเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้ความรู้และดูแลในการทำกิจกรรม
- 4) ด้านการบริการเสริมในแหล่งท่องเที่ยว ควรปรับปรุงแก้ไขสาธารณูปโภคพื้นฐานทุกประเภทให้คุณภาพดีและเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ยกกระตือรือร้นความปลอดภัยและสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว ควรมีการจัดหรือเพิ่มจุดบริการตู้กดเงินสดและปรับปรุงแก้ไขสัญญาณเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สายให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) ด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว ควรจัดหรือเพิ่มโปรแกรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายน่าสนใจและโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความปลอดภัย รวมทั้งมีป้ายนิเทศการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงที่น่าสนใจ
- 6) ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ควรปรับปรุงสภาพเส้นทางที่เอื้ออำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงแก้ไขการคมนาคมและยกระดับขนส่งสาธารณะมีป้ายบอกเส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวให้ชัดเจน และผลักดันให้เกิดนโยบายด้านการบริการรถโดยสารจากตัวเมืองถึงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ

อภิปรายผลการวิจัย

แนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว และประชาชนในท้องถิ่น มีประเด็นที่นำมาอภิปรายทั้ง 6 ด้าน ตามลำดับดังนี้

1. **ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก** ควรปรับปรุงแก้ไขห้องน้ำ ห้องสุขา ให้สะอาดและถูกสุขลักษณะ พื้นที่จอดรถที่กว้างขวางสะดวกสบายและเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมถึงทางลาด ราวจับ สำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่ปราศจากอุปสรรคสำหรับคนทั้งมวล (Tourism for All) และควรมีการจัดหรือเพิ่มร้านค้า สินค้า อาหาร และของที่ระลึก สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งในแหล่งท่องเที่ยวและบริเวณใกล้เคียง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (Boonlert Jittangwatana, 2013) กล่าวไว้ว่า สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นองค์ประกอบสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยวที่ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้บริการนักท่องเที่ยวที่เข้ามายังแหล่งท่องเที่ยวให้ได้รับความสุข ความสบาย และความประทับใจ ทำให้นักท่องเที่ยวอยากจะทำท่องเที่ยวในวันขึ้น และสอดคล้องกับ สิรินันท์ พงษ์นิรันดร โอษฐ์ญา บัชรธรรม และชัชชญา ยอดสุวรรณ (Sirinan Pongnirundorn, Ochanya Buatham, & Chatchaya Yodsuwan, 2016) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางใน

การพัฒนาศักยภาพการจัดการท่องเที่ยว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ควรจัดให้มีการบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครอบคลุมและทั่วถึงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

2. ด้านสิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดศรีสะเกษ มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณีที่ดึงดูดใจ มีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ ควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น โดยผ่านสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เช่น Web page, Facebook, Social media เป็นต้น ควรมีการฟื้นฟูและปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรมให้เกิดความสมบูรณ์และยั่งยืนคงความเป็นเอกลักษณ์ดั้งเดิม เน้นการตกแต่งให้มีความสวยงามและสอดคล้องกลมกลืนกับธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว ดูแลรักษาความสะอาดโดยรวมของสถานที่เพื่อทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและอาจส่งผลต่อการกลับมาใช้บริการอีกครั้ง ตลอดจนกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chi, & Qu (2008) กล่าวว่าไว้ว่า ลักษณะทางกายภาพที่ดีของแหล่งท่องเที่ยวส่งผลต่อการกลับมาเยี่ยมชมเยือนของนักท่องเที่ยว และสอดคล้องกับ วิภา ศรีระทุ (Vipa Srirathu, 2008) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า แหล่งท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติและมีลักษณะเฉพาะท้องถิ่นประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน วัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่นซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่

3. ด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวควรมีความปลอดภัย เช่น มีการตรวจคัดกรองควบคุมโรค ควรมีการจัดกิจกรรมที่มีความโดดเด่น หลากหลาย และมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นเพื่อก่อให้เกิดการอนุรักษ์และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมและสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย ตามความสนใจของแต่ละบุคคล ช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้แหล่งท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ตลอดจนควรจัดหรือเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้ความรู้และดูแลในการทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Goeldner, & Ritchie (2009) กล่าวว่าไว้ว่า งานเทศกาลและการจัดงานกิจกรรมต่าง ๆ เป็นส่วนที่สำคัญสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพราะกิจกรรมทั้งสองประเภทนี้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงฤดูท่องเที่ยวได้เป็นอย่างมาก และสอดคล้องกับแนวคิดของ วรธรรณา วงษ์วานิช (Wanna Wongwanich, 2003) กล่าวว่าไว้ว่า กิจกรรมที่เกิดขึ้นในการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเพื่อทำกิจกรรมตามเหตุผลของแต่ละคน เช่น การพักผ่อนหย่อนใจ การผ่อนคลายความเครียด การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการประชุมสัมมนาต่าง ๆ

4. ด้านการบริการเสริมในแหล่งท่องเที่ยว ควรปรับปรุงแก้ไขสาธารณูปโภคพื้นฐานทุกประเภทให้มีคุณภาพดีและเพียงพอในทุกช่วงเวลาอย่างเหมาะสม ได้แก่ ระบบไฟฟ้าส่องสว่าง ระบบน้ำประปาจากแหล่งน้ำธรรมชาติที่สะอาดถูกหลักอนามัย ระบบโทรคมนาคม สัญญาณเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สาย จุดบริการตู้กดเงินสด เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ควรปรับปรุงหรือเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัยและสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว มีป้ายคำเตือน ป้ายระวังอันตรายในจุดต่าง ๆ ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ควรจัดให้มีจุดบริการนักท่องเที่ยวและจัดให้มีบริการชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น รวมถึงป้ายแนะนำจุดต่าง ๆ ป้ายกฎระเบียบ ข้อห้าม ข้อบังคับ คำชี้แนะ แนะนำสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำอย่างชัดเจน เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการปฏิบัติตามกฎอย่างเคร่งครัด เพราะความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Goeldner, & Ritchie (2009) กล่าวว่าไว้ว่า หน่วยงานควรจัดบริการสิ่งจำเป็นอื่น ๆ สำหรับการท่องเที่ยว เช่น การบริการด้านการแพทย์และโรงพยาบาล ด้านความปลอดภัย การบริการเก็บและจำกัดขยะสิ่งปฏิกูล การบริการร้านค้า เป็นต้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (Boonlert Jittangwattana, 2006) กล่าวว่าไว้ว่า นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงปัจจัยด้านความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวประกอบการตัดสินใจ โดยแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานทุกประเภทที่มีคุณภาพ

เพียงพอ และสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายและปลอดภัย

5. ด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว ควรจัดหรือเพิ่มโปรแกรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย น่าสนใจ โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น จัดปฏิทินกิจกรรมท่องเที่ยวภายในแหล่งท่องเที่ยวตลอดทั้งปีซึ่งจะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ไว้สำหรับบริการแจ้งข้อมูลข่าวสาร โปรแกรมท่องเที่ยวภายในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถตัดสินใจเลือกใช้โปรแกรมท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัย รวมทั้งควรมีป้ายนิทรรศการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงที่น่าสนใจ ทำให้เกิดเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีชื่อเสียงทั้งในจังหวัดหรือนอกจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับ สุริยันต์ สุวรรณราช (Suriyun Suvunracs, 2010) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ถ้ำแดงอย่างมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า ควรจัดสร้างเป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวที่มีการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวแบบหลากหลายมิติเข้าด้วยกันให้เกิดความน่าสนใจเพลิดเพลินอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับ มนัสสินี บุญมีศรีสง่า (Manassinee Boonmeesrisanga, 2013) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างอัตลักษณ์ตราสินค้าแหล่งท่องเที่ยวอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในมุมมองนักท่องเที่ยวกลุ่มวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการสร้างอัตลักษณ์การท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

6. ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ควรปรับปรุงสภาพเส้นทางที่เอื้ออำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีป้ายบอกเส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวให้ชัดเจน ควรปรับปรุงแก้ไขการคมนาคมและยกระดับขนส่งสาธารณะผลักดันให้เกิดนโยบายด้านการบริการรถโดยสาร รับ - ส่ง จากตัวเมืองถึงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เฉพาะช่วง เช่น ช่วงฤดูการท่องเที่ยว วันหยุดยาว เป็นต้น หากนักท่องเที่ยวมีจำนวนน้อย ควรพิจารณาความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ที่แตกต่างกันไปเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบายและรวดเร็วมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kaiser, Jr, & Helber (1978) กล่าวไว้ว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการการคมนาคมขนส่งที่สะดวกเนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจในการท่องเที่ยวและธุรกิจการท่องเที่ยวดำเนินต่อไปได้ ซึ่งการมีระบบการคมนาคมไม่ว่าจะเป็นทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ ที่สะดวกจะมีส่วนในการตัดสินใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว และสอดคล้องกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (Ministry of Tourism and Sports, 2017) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบกเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ยกระดับขนส่งสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลักและเมืองท่องเที่ยวรอง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษที่ได้จากการวิจัย

1. ควรให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผลในการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และประชาชนในท้องถิ่น
2. ควรมีการกำหนดแผนงานหรือกลยุทธ์ที่ชัดเจนในแต่ละด้านสำหรับการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ และมีการนำเสนอแผนงานที่ตั้งไว้แก่ประชาชนในท้องถิ่นให้ได้ทราบและเข้าใจในการดำเนินงาน
3. ควรส่งเสริมและสนับสนุนเพิ่มงบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้การเดินทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดมีความสะดวกและปลอดภัยมากขึ้น ตลอดจนควร

พัฒนาสิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว พื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน สร้างภาพลักษณ์ที่ดี โดยใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์

4. ควรส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย โดยอาศัยภูมิปัญญาของแต่ละท้องถิ่นและควรมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น รวมทั้งส่งเสริมการสร้างผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวของชุมชน เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าแก่นักท่องเที่ยว

5. ควรส่งเสริมและผลักดันการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ

6. ควรพัฒนาระบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กำกับและควบคุมมาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพอยู่เสมอเทียบเท่าแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีชื่อเสียง ตลอดจนควรรณรงค์ให้ประชาชนในท้องถิ่นร่วมกันอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดศรีสะเกษ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อเพิ่มกิจกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลายอันเป็นทางเลือกใหม่ให้กับนักท่องเที่ยว

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับตลาดการท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษเพื่อแสวงหาตลาดนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม

4. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาและประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับชุมชน

References

- Boonchom Srisa - ard. (2000). *Statistical Methods for Research Workers*. Bangkok: Sureeriyasart.
- Boonlert Jittangwattana. (2005). *Development of Sustainable Tourism*. Bangkok: Press and Design.
- Boonlert Jittangwattana. (2006). *Development and Conservation of Tourist Attractions*. Bangkok: Press and Design.
- Boonlert Jittangwattana. (2013). *Tourism Industry* (2nd ed.). Bangkok: Dharmasarn.
- Buhalis, D. (2000). Marketing the competitive destination of the future. *Journal Tourism Management, Special Issue: The competitive destination*.
- Chi, C., & Qu, H. (2008). Examining the structural relationships of destination image, tourist Satisfaction and destination loyalty: An integrated approach. *Journal Tourism Management, 29*, 624 - 636.
- Goeldner, Charles R., & Ritchie, J. R. Brent. (2009). *Tourism: Principles, Practices, Philosophies* (11th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Kaiser, C.; Jr.; & Heber, Larry E. (1978). *Tourism Planning and Development*. Boston: CBI.

- Manassinee Boonmeesrisanga. (2013). Brand identity creation for tourist attractions of Amphoe Hua Hin in Prachuap Khiri Khan in view of adolescent tourists. *Veridian E - Journal Silpakorn University*, 6(1), 548 - 560.
- Ministry of Tourism and Sports. (2017). *The Second National Tourism Development Plan (2017 - 2021)*. Retrieved from <https://www.mots.go.th/>
- Ministry of Tourism and Sports. (2019). *Tourists Statistics in Si Sa ket*. Retrieved from <https://www.mots.go.th/News-link.php?nid=13039>
- Nisa Chatkul. (2012). *Tourism Industry* (4th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Si Sa Ket Statistical Office. (2020). *Area Population Statistics in Si Sa Ket*. Si Sa Ket: Si Sa Ket Statistical Office.
- Sirinan Pongnirundorn, Ochanya Buatham, & Chatchaya Yodsuwan. (2016). *Guidelines for effective development in tourism management of Wang Nam Khiao District, Nakhon Ratchasima Province*. *College of Graduate Study in Management Khon Kaen University Journal*, 9(1), 234 - 259.
- Suriyun Suvunracs. (2010). Area - based tour package of participatory learning Tankdaeng History, Thamot District, Phatthalung Province. *Suthiparithat Journal*, 24(73), 57 - 72.
- Vipa Srirathu. (2008). *Eco - tourism potential of Amphoe Khao Kho, Phetchabun Province* (Master's thesis), Srinakharinwirot University.
- Wanna Wongwanich. (2003). *Tourism Geography* (2nd ed.). Bangkok: Thammasat University.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.

Received: May, 5, 2021

Revised: June, 6, 2021

Accepted: June, 8, 2021

The background features a light blue gradient with various geometric shapes scattered throughout. These include solid blue hexagons, circles, and octagons, as well as hexagons and circles filled with diagonal hatching. There are also thick, wavy blue lines in the corners and along the bottom edge, creating a modern, abstract design.

**Academic Journal of
Thailand National Sports University**